

med at udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Justitsminister har opfyldt det Tilsagn, som han, da vi ved Samlingens Begyndelse vekslede Ord om dette Spørgsmaal, gav mig om at fremme denne Sag.

Ulrich: Jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi er villige til at acceptere Lovforslaget, som det her foreligger. Jeg ser ikke rettere, end at vi ved denne Lovs Gennemførelse paa en heldig Maade kommer bort fra den gamle Tyendelov af 10. Maj 1854, en Lov, som vi lige saa vel som de andre Partier her paa Ting i mange Aar har anset for en forældet og daarlig Lov. Imidlertid vil jeg i Anledning af de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem, som talte paa Socialdemokraternes Vegne (Andreassen), ikke undlade at gøre opmærksom paa, at naar det har varet saa længe, inden vi kom bort fra denne Tyendelov, bærer Socialdemokraterne en meget væsentlig Del af Skylden derfor. Det kan ikke være det ærede Medlem ubekendt, at hvis Socialdemokraterne ikke havde gjort Indvending mod det Lovforslag, som den radikale Regering fremsatte i 1919, vilde en lignende Lov som den, der i Dag ligger paa Tingets Bord, kunne være vedtaget i 1919. Men Socialdemokraterne modsatte sig dette, de modsatte sig de Bestemmelser, der var optagne i Kapitel 2, § 33, og derfor strandede i 1919 det Lovforslag, som ordnede Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper. Men Lovforslaget kommer jo nu tilbage i omtrent samme Skikkelse som den, i hvilken det blev forelagt af den radikale Regering, og bliver vedtaget med Socialdemokraternes Stemmer.

Jeg skal ikke komme ind paa at omtale de enkelte Paragraffer, jeg skal kun sige, at vi fra vor Side kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, uden at stille Krav om, at Sagen henvises til et Udvalg.

Henningsen: Naar et Lovforslag fremsættes her i Folketinget, faa Dage før Rigsdagen skal hjemsendes, har det ikke megen Interesse at drøfte Enkeltheder. Det, som Folketinget efter min Mening i saadanne Tilfælde skal bestræbe sig for at komme til Klarhed over, er, om det, man kan opnaa, er bedre end det, man har. Selv om jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Andreassen i, at Lovforslaget, som det nu foreligger, snarere er ringere end det, vi vedtog i Samlingen 1918—19 i Folketinget, synes jeg dog, at naar man sammenligner det, der kan op-

naas, med det, vi har, er der slet ikke Tvivl om, at det betyder et meget stort Fremskridt. Det maa erindres, at det, vi har paa dette Omraade, er den gamle Tyendelov af 10. Maj 1854, en af de mest forældede Love, Danmark overhovedet har. Det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen sagde, at Tyendeloven ikke blev benyttet meget, men vi har denne Lov, den kan benyttes af inhumane Husbonder, og derfor maa vi se at komme bort fra den. Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne absolut anbefale, at vi vedtager Lovforslaget, som det nu foreligger, idet det, vi har, er ganske overordentlig forældet.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich ønsker jeg at sige, at naar han vil mene, at det er Socialdemokraternes Skyld, at Lovforslaget ikke blev vedtaget for to Aar siden, kan dette ikke være rigtigt, Skylden herfor maa være Landstingets. Lovforslaget blev vedtaget i Folketinget og oversendt til Landstinget, som havde det i flere Maaneder uden at behandle det. Skylden ligger dør, og dør skal den blive.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Overfor det ærede Medlem Hr. Henningsen, som vilde gøre gældende, at det maatte være Landstingets Skyld, naar Lovforslaget ikke blev vedtaget for to Aar siden, skal jeg gøre opmærksom paa, at dette beror paa en Fejltagelse. Her i Folketinget skete der dette, at Socialdemokraterne tvang den radikale Regering til at gaa bort fra sit eget Forslag og gaa med til de Ændringer, som Socialdemokraterne krævede, og det var disse Ændringer, der bevirkede, at Landstinget ikke kunde acceptere Lovforslaget.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Andreassen har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreassen: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har i nogen Tid været allieret med en Regering, og han taler selvfølgelig med Sagkundskab om dette: at man lader sig tvinge til at gaa med til noget. Det er muligvis derfor, han kommer med den Art Udtalelser. Hans Fremstilling af det paagældende Forhold er imidlertid fuldkommen urigtig, jeg maa selvfølgelig give det ærede Medlem Hr. Henningsen fuldt ud Medhold, naar han fremhævede, at Skylden for, at